

*[Χαιρετισμός του Δρος Johann-Matthias, κόμητος von der Schulenburg
Προέδρου του Συλλόγου της Οικογενείας Schulenburg]*

Η οικογένεια Schulenburg θεωρεί ότι τιμάται ιδιαίτερα από τη συμμετοχή της στον εορτασμό, χάρις στην πρωτοβουλία των Φίλων του Ιδρύματος “ Albert Cohen” Κέρκυρας και την Αιγίδα του Δήμου Κέρκυρας, των Τριακοσίων Ετών από της νίκης των Ευρωπαϊκών δυνάμεων επί των Οθωμανών. Διοικητής των Ευρωπαϊκών δυνάμεων ήταν ο πρόγονός μας, Στρατάρχης Johann Matthias von der Schulenburg (JMS). Η νίκη αυτή, στις 11 Αυγούστου του 1716, έσωσε την Ευρώπη από τον κίνδυνο να καταστεί Οθωμανική και Ισλαμική. Η Κέρκυρα και τα άλλα Ιόνια νησιά είναι τα μόνα τμήματα της σύγχρονης Ελλάδος τα οποία ουδέποτε κατακτήθηκαν από τους Οθωμανούς.

Ποιος ήταν ο Johann-Matthias von der Schulenburg; Υπήρξε σίγουρα ένας από τους μέγιστους Ευρωπαίους στρατηγούς του 17^{ου} και 18^{ου} αιώνα. Σε όλη του τη ζωή διατήρησε στενή επαφή με τη νεώτερη αδελφή του Melusine (1667-1743), η οποία έγινε Δούκισσα του Kendal και Munster κατά τη βασιλεία του Γεωργίου του 1^{ου} της Μεγάλης Βρετανίας. Υπήρξε πάντοτε υποστηρικτής του αδελφού της, ειδικότερα κατά την Μάχη της Κέρκυρας, όταν η ίδια πέτυχε την αποστολή Βρετανικών πολεμικών πλοίων σε ενίσχυσή του.

Η ζωή του Johann-Matthias von der Schulenburg (1661-1747) ξεκίνησε με τρόπο παρόμοιο άλλων αριστοκρατών της εποχής στη Βόρεια Γερμανία. Εκπαιδεύτηκε αρχικώς από ιδιωτικό εκπαιδευτή στον πατρικό του πύργο του Emden. Στη συνέχεια σπούδασε για λίγο χρονικό διάστημα στην κοιλιάδα του Λίγηρα και στο Παρίσι, πριν ονομαστεί Νεαρός Ευγενής (Junker) στην αυλή του Δουκός του Braunschweig. Έχοντας ενδιαφέρον για την στρατιωτική στρατηγική, ξεκίνησε την στρατιωτική του καριέρα μπαίνοντας στον Αυτοκρατορικό Στρατό.

Για μεγάλη περίοδο της ζωής του ο Johann Matthias von der Sculenburg μετείχε στους Μεγάλους Τουρκικούς Πολέμους (1683-1718), που ξεκίνησαν με την προώθηση προς τη Βιέννη ογκώδους Οθωμανικής κατακτητικής δύναμης άνω των 100.000 ανδρών, με την υποστήριξη Ουγγαρέζων προτεσταντών αριστοκρατών οι οποίοι επαναστατούσαν κατά της ηγεμονίας των Αψβούργων. Για την αντιμετώπιση της επανάστασης και της επίθεσης κατά της Βιέννης, συνήφθη συμμαχία μεταξύ της Αυστρίας, της Πολωνίας, της Βενετίας και της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Στις επόμενες δεκαετίες οι συμμαχικές δυνάμεις αντιστάθηκαν στους Οθωμανούς σε μια σειρά πολεμικών συρράξεων.

Αφού υπηρέτησε ως αξιωματικός στον Αυστριακό Στρατό, ο Johann Matthias von der Schulenburg προήχθη σε συνταγματάρχη στην υπηρεσία του Βίκτωρος-Αμαντέους του 1^{ου} της Σαβοΐας. Δύο χρόνια αργότερα πληγώθηκε βαριά σε μια μάχη. Το 1702 υπηρέτησε στον Στρατό της Σαξωνίας και πολέμησε στο μεγάλο Βόρειο Πόλεμο εναντίον του Καρόλου του 12^{ου} της Σουηδίας, υφιστάμενος ήττες στις μάχες του Klissow και του Fraustadt. Πέντε χρόνια αργότερα, το 1707, ο JMS επέστρεψε στη Δυτική Ευρώπη και πολέμησε υπό τον Πρίγκηπα Ευγένιο της Σαβοΐας στις μάχες της Oudenaarde και του Malraquet κατά τους πολέμους Διαδοχής της Ισπανίας. Αυτό αποτέλεσε την απαρχή μακράς και στενής φιλίας μεταξύ του JMS και του Πρίγκηπος Ευγενίου.

Το 1714 συνάντησε στο Ανόβερο τον γνωστό μαθηματικό και φιλόσοφο Gottfried Wilhelm Leibnitz, με τον οποίο διατήρησε επί πολλά χρόνια συνεχή αλληλογραφία. Ο JMS αλληλογραφούσε εξάλλου με εκατοντάδες πρόσωπα, όπως εξέχοντες πολιτικούς,

στρατηγούς, επιστήμονες, καλλιτέχνες και φίλους, συζητώντας θέματα στρατηγικής, τεχνολογίας, επιστήμης, τέχνης και τρέχοντα γεγονότα.

Όταν η Ενετική Δημοκρατία αναζητούσε ένα δυνατό και πεπειραμένο στρατηγό για να υπερασπιστεί τη Βενετία και τις κτήσεις της κατά των Οθωμανών, ο Johann-Matthias von der Schulenburg ανέλαβε αυτή τη θέση και ο Αυτοκράτορας της Αυστρίας τον ονόμασε "Reichsgraf", κόμητα της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Συνειδητοποιώντας ότι οι Οθωμανοί είχαν την πρόθεση να επιτεθούν στην υπό Ενετική κυριαρχία νήσο Κέρκυρα, ο Johann-Matthias von der Schulenburg άρχισε να στρατολογεί δυνάμεις για την άμυνα της νήσου. Από τον Μεσαίωνα και στη διάρκεια του 17^{ου} αιώνα, η Κέρκυρα αναγνωρίστηκε ως το αμυντικό προπύργιο των Ευρωπαϊκών κρατών έναντι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Με τον καιρό κατέστη μια από τις πιο προστατευμένες αμυντικές θέσεις στην Ευρώπη. Σε μια θεαματική μάχη που διήρκεσε πολλές μέρες, ο Johann-Matthias von der Sculenburg οργάνωσε αποτελεσματικά την άμυνα της Κέρκυρας, παρά το γεγονός ότι οι Οθωμανοί είχαν προελάσει στο νησί και κατακτήσει τμήματα των προαστίων και των οχυρώσεων με μια δύναμη 30.000 πεζών και 3.000 εφίππων στρατιωτών. Στη διάρκεια της μάχης οι Οθωμανοί απώλεσαν περί τους 8.000 άνδρες και οι Ενετοί περί τους 1.500. Επωφελούμενος των Οθωμανικών απωλειών, ο Johann-Matthias von der Schulenburg άδραξε την ευκαιρία και εξαπέλυσε μια ισχυρή αντεπίθεση που απώθησε τον εχθρό από το νησί. Η απόφαση των Οθωμανών να αποχωρήσουν επηρεάστηκε επίσης πιθανώς από τα νέα της στρατιωτικής επιτυχίας του συμμάχου του Johann-Matthias von der Schulenburg, Πρίγκηπα Ευγενίου της Σαβοΐας.

Την επόμενη χρονιά, αφού οι Αυστριακοί κατέκτησαν και το Βελιγράδι, οι Οθωμανοί ζήτησαν ειρήνη και, το 1718, υπογράφηκε η Συνθήκη του Πασσάροβιτς. Η νίκη κατά τη Μάχη της Κέρκυρας υπήρξε ιδιαίτερος σημαντική για την Ευρώπη, καθώς η απώλεια της Κέρκυρας θα την άφηνε εντελώς ανοικτή σε μια πλευρική επίθεση εκ μέρους των Οθωμανών, απειλώντας την Ευρώπη και προσφέροντας στρατηγική νίκη στους τελευταίους. Μετά τον πόλεμο, ο Johann-Matthias von der Schulenburg τιμήθηκε από τους βασιλείς της δυτικής Ευρώπης και, ενόσω ζούσε ακόμα, ανεγέρθηκαν μνημεία εορτάζοντας τη νίκη του στη Βενετία και την Κέρκυρα. Έγινε δεκτός σε ακρόαση από τον Πάπα στη Ρώμη, του απενεμήθησαν σημαντικά παράσημα και οικονομικές επιβραβεύσεις και απέκτησε πανευρωπαϊκή φήμη. Το 1716, ο Antonio Vivaldi συνέθεσε το ορατόριο "Ιουδηθ Θριαμβεύουσα" προς τιμήν του Johann-Matthias von der Sculenburg και για να εορταστεί η νίκη του επί των Οθωμανών στην Κέρκυρα. Ο Johann-Matthias von der Schulenburg έζησε για 31 χρόνια μετά τη νίκη του. Υπήρξε γενναιόδωρος υποστηρικτής όλων των συγγενών του της οικογένειας Schulenburg και διετήρησε τον τίτλο του Στρατάρχη της Ενετίας ως το θάνατό του, το 1747.

Ως ευκατάστατο άτομο, με κτήματα στην βόρειο Γερμανία και την Ιταλία και με τιμητικές θέσεις στη Βενετία, ο JMS έγινε σημαντικός συλλέκτης τέχνης. Όσο κατοικούσε στο Palazzo Loredan, πάνω στο Canal Grande, προχώρησε στις πρώτες μεγάλες αγορές αποκτώντας από Ενετό έμπορο τέχνης 88 πίνακες του Pierre Puget. Στο τέλος, η συλλογή του περιείχε έργα των Ραφαήλ, Correggio, Giorgione, Giulio Romano και Castiglione. Ανάμεσα στους γνωστούς καλλιτέχνες που φιλοτέχνησαν πορτραίτα του Johann-Matthias ήταν οι Bartolomeo Nazari, Giuseppe Nogari, Giacomo Ceruti, Gian Antonio Guardi, Francesco Simonini και Piazzetta. Ο

JMS υποστήριξε τον ζωγράφο Guardi με μηνιαία αντιμισθία, ενώ ο Canaletto ζωγράφισε για αυτόν μια άποψη της Κέρκυρας.

Όταν πέθανε ο Johann-Matthias von der Schulenburg, ετάφη με μεγάλες τιμές στη Βερόνα, ενώ αργότερα ανηγέρθη προς τιμήν του κενοτάφιο και μνημείο στον Ναύσταθμο Arsenale στη Βενετία, που είναι ακόμα σήμερα επισκέψιμο.

Εμείς, τα μέλη της οικογένειας Schulenburg, είμαστε ευγνώμονες για τη δυνατότητα να συναντηθούμε με τους Έλληνες φίλους μας στο πανέμορφο νησί της Κέρκυρας για να συνεορτάσουμε την αποφασιστική νίκη επί των Οθωμανών, πριν τριακόσια χρόνια.

Καθηγητής Δρ. Johann-Matthias, κόμης von der Schulenburg
Πρόεδρος του Συλλόγου της Οικογενείας Schulenburg

Photos

of

**Photos of
Johann Matthias Graf von der Schulenburg (1616-1747)¹**

---

¹ Painting privately owned by Johann-Matthias Graf von der Schulenburg

Johann-Matthias' Palazzo Loredan today²

Monument for Johann-Matthias in the Arsenal in Venice³

² Source: http://en.wikipedia.org/wiki/File:Palazzo_Loredan_dell%27Ambasciatore_%28Venice%29.jpg.

³ Photo taken by in 2002.

